

Det. Hansen: Jeg maa blot udtale, at jeg finder den Ordning meget heldig og taffer det ærede Medlem, fordi han har villet ordne Sagen saaledes, at ogsaa det naturlige Ønske, der findes hos kjøbenhavnske Medlemmer, om at faa nærmere Afgang til at sætte sig ind i de kjøbenhavnske Jærnbaneforhold, herved kunde blive opfyldt.

Uden yderligere Forhandling blev Rump's Forslag om Sagens Henvisning til et Udvalg paa 11 Medlemmer vedtaget uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Statsbane fra Slagelse til Værsløv m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1935 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Rump: Det foreliggende Lovforslag adskiller sig kun fra det Forslag, der forelaa i Fjor, derved, at her er indsat en Laaneparagraf. Jeg skal ikke tale nærmere om denne Forandring, men henvise til den Debat, som er ført ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag. — Hvad angaar Retningslinjen og Tilskuddets Størrelse, er Lovforslaget, som det foreligger nu, ikke alene ganste det samme som det, der forelaa i Fjor, men ogsaa som det, der tidligere er vedtaget her i dette Ting. I forrige Samling tillod jeg mig dog at gøre nogle Bemærkninger angaaende dette Punkt. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg den Gang anførte, men henvise dertil og kun foretage en ganste kort Resapitulation.

Jeg gav i Fjor en længere Fremstilling af Lovforslagets tidligere Stæbne, hvorledes det havde været behandlet i et Udvalg, i Henhold til hvis Forslag det i sin Tid var blevet udstemt af Forbindelsen med Slagelse—Næstvedbanen. Udvalget henviste til, at en Linie til Værsløv vanskeligt lod sig forene med et Projekt, som den Gang beahndte at dukke frem, om en Tvarbane fra Ruds-Bedby til Tølløse; Lovforslaget kom saa senere frem paa ny, og Regeringen mente da atter at burde holde paa at gaa til Værsløv i Stedet for at gaa til Syderup. I Udvalget henviste man paa ny til Vanskelighederne ved Ruds—Bedby—Tølløsebanen og

forbeholdt sig sin Stilling, hvis det senere maatte komme frem. Nu er Spørgsmaalet om Tølløse—Ruds—Bedbybanen kommet frem i forrige Samling paa det Lovforslag, der omhandlede de private Baner, og jeg tror, det vil blive et meget vanskeligt Spørgsmaal at løse. Man kan jo ikke godt gaa hen og udtale sig om, hvad der er foregaaet i Udvalget, men dog mener jeg at kunne være berettiget til at sige saa meget, at under Forhandlingerne i Udvalget i Fjor angaaende denne Jærnbanelinie viste det sig at være meget vanskeligt at finde en Løsning, hvorved man kunde komme ud over den — jeg kan ligefrem sige Uretfærdighed eller den høje Grad af Ubillighed, der ved Anlægget af Ruds—Bedby—Tølløsebanen vilde vises over for Ringsted og Sorø. Der fremkom en Adresse fra disse Byer, og de have Ret i, at man ved Ruds—Bedby—Tølløsebanen vil ødelægge deres Opland, noget, som for Sorøs Vys Vedkommende endogsaa har givet sig Udtryk derved, at de have erklæret, at hvis de kunde slippe for Ruds—Bedby—Tølløsebanen, vilde de, selv om de ikke ønskede det, dog være villige til at anlægge en privat Bane fra Sorø til Namose saaledes, at den lille By dertil tilstød 70,000 Kr. Der blev anført i Fjor under Behandlingen af dette Lovforslag, at det kunde være meget godt at tage Hensyn til Købstæderne, men at man ikke kunde tilside sætte Landets Interesser; naar Landet havde Trang til en Bane fra Ruds—Bedby til Tølløse, burde det ogsaa have den uden Hensyn til, om det var til Skade for Købstæderne. Den Betragtning er ganste rigtig, at man ved Anlæg af Jærnbaner skal varetage Landets Tarv, men der gælder dog ogsaa den Betragtning, at man ogsaa skal varetage Købstædernes Tarv og ikke maa tilside sætte deres Interesser. Det, som er Lovgivningsmagtens Opgave, hvor Interesserne staa imod hinanden, er at søge at finde en Løsning, hvorved disse Interesser lade sig forene, og jeg tror nok, at man vilde kunne komme ud over Vanskelighederne, hvis man i Stedet for at lade denne Bane gaa til Værsløv lod den gaa over Ruds—Bedby til et andet Punkt f. Eks. til Syderup; Hovedpunktet er Ruds—Bedby. Naar man saa tillige vilde lægge en privat Bane fra Sorø til Namose, tror jeg nok, at man vilde være ude over de største Vanskeligheder, og at man vilde have varetaget Købstædernes Tarv og tillige have delt retfærdigt mellem de tre Købstæder, som ere interesserede i dette Spørgsmaal; thi Slagelse er jo i Virkeligheden ogsaa interesseret deri. Det er, som jeg bemærkede i Fjor, et Motiv til